

НАЦІОНАЛЬНА ТРИСТОРОННЯ УГОДА ПРО ЗАЙНЯТІСТЬ ТА РОБОЧІ МІСЦЯ

“Підвищення рівня зайнятості – ключ до посилення соціального захисту населення шляхом зростання економіки”

Всеукраїнські об'єднання організацій роботодавців, професійних спілок, профоб'єднань та Уряд України (дали – Сторони Угоди),

спираючись на положення Глобального пакту про робочі місця, ухваленого 19 червня 2009 року Міжнародною конференцією праці, та Цілей розвитку тисячоліття ООН;

усвідомлюючи необхідність створення умов для забезпечення реалізації конституційного права на працю та достатній життєвий рівень, збереження та розвитку трудового потенціалу, поліпшення соціально-трудових відносин та колективно-договірного їх регулювання між роботодавцями та працівниками;

визнаючи, що пріоритетним завданням у сфері зайнятості є підвищення ефективності економіки, покращення інвестиційного клімату, створення нових, збереження та легалізація існуючих робочих місць, розвиток людського капіталу, здійснення заходів для створення умов до повернення трудових мігрантів, як головних чинників зміцнення конкурентоспроможності України;

прагнучи розвивати соціальний діалог з метою забезпечення соціального захисту і підвищення добробуту в країні;

уклали наступну Угоду.

I. Мета укладення Угоди

Метою укладення цієї Угоди є визначення та реалізація збалансованих заходів, які сприятимуть стимулюванню зростання національної економіки, розширенню сфери застосування праці, підвищенню рівня зайнятості та реалізації права громадян на гідну працю, збереженню та розвитку трудового потенціалу України.

II. Принципи реалізації Угоди

Сторони Угоди домовились про необхідність консолідації зусиль на формуванні та реалізації державної політики, спрямованої на:

неухильне дотримання Сторонами Угоди законодавства України у сфері зайнятості та трудових відносин;

розвиток економіки, модернізацію виробництва з метою збільшення обсягів випуску конкурентоспроможної продукції;

створення максимально сприятливих умов для активної інвестиційної діяльності суб'єктів господарювання;

сприяння розвитку середнього класу, стимулювання підприємницьких ініціатив та підвищення конкурентоздатності національних товаровиробників;

збереження та розвиток трудового потенціалу;

створення нових високотехнологічних робочих місць;

збільшення рівня зайнятості в різних видах діяльності, зокрема в промисловості, з метою зменшення соціальної напруги, викликаній безробіттям, особливо у депресивних регіонах та монофункціональних містах;

легалізацію трудових відносин та посилення мотивації до легальної праці, мінімізацію тіньових схем у трудових відносинах;

сприяння розширенню сфери дії та охоплення працівників легальними формами зайнятості та загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням;

забезпечення високих стандартів та доступності навчання протягом життя, підвищення конкурентоспроможності та мобільності працівників на ринку праці.

III. Стратегічні завдання сторін Угоди щодо підвищення рівня зайнятості

Виходячи з мети та принципів, визначених Угодою, Сторони домовились спільно розробляти програмні заходи з метою реалізації таких стратегічних завдань:

1) створення сприятливих умов для збереження існуючих та створення нових робочих місць шляхом:

реалізації програм модернізації реального сектора економіки та підтримки конкурентоспроможності національного бізнесу на внутрішньому та зовнішньому ринках;

- подальшої дерегуляції підприємницької діяльності;
розширення можливостей для кредитування бізнесу;
створення сприятливих умов для залучення інвестицій;
- 2) сприяння розвитку малого та середнього підприємництва;
 - 3) запобігання втраті робочих місць, надання підприємствам підтримки у їх збереженні, включаючи дієві програми пільгового кредитування та виплати допомоги по частковому безробіттю;
 - 4) удосконалення державного та договірної регулювання оплати праці, забезпечення зростання заробітної плати відповідно до росту продуктивності праці;
 - 5) сприяння розширенню сфери застосування праці у сільській місцевості, в тому числі за рахунок розвитку фермерства, сімейного бізнесу, зеленого туризму, кластерних промислів, економічного стимулювання роботодавців, що створюють робочі місця в сільській місцевості;
 - 6) законодавче врегулювання соціального захисту працівників, залучених до роботи в рамках нетипових форм зайнятості;
 - 7) запровадження механізмів легалізації зайнятості;
 - 8) забезпечення взаємодії між ринком освітніх послуг та ринком праці шляхом здійснення підготовки спеціалістів відповідно до потреб галузей економіки та регіонів, вдосконалення механізму державного замовлення на підготовку фахівців, робітничих кадрів, підвищення їх кваліфікації та перепідготовки;
 - 9) мотивація роботодавців до участі в підготовці навчальних програм, узгодження з ними освітніх і професійних стандартів; переорієнтація навчальних планів на збільшення частини практичного компонента; запровадження програм стажування на виробництві;
 - 10) розробка заходів стимулювання роботодавців до забезпечення особі здобуття професійного досвіду через стажування та навчально-виробничу практику;
 - 11) підвищення якості освітніх послуг, зменшення диспропорцій між професійно-кваліфікаційною структурою фахівців, підвищення якості підготовки випускників вищих навчальних закладів технічних спеціальностей;
 - 12) подальший розвиток системи професійної орієнтації населення, у тому числі учнівської молоді, підвищення престижності та популяризації робітничих професій, подолання дефіциту кваліфікованих спеціалістів робітничих професій, стимулювання молоді до оволодіння цими професіями;

13) забезпечення професійної підготовки, перепідготовки та скорочення періодичності підвищення кваліфікації працівників з метою створення передумов для навчання протягом всього життя;

14) створення умов для забезпечення навчання технологічно-суміжним (інтегрованим) професіям;

15) запровадження системи підтвердження результатів неформального професійного навчання осіб;

16) підвищення якості послуг з підбору кадрів та пошуку роботи, які надаються органами державної влади та суб'єктами господарювання, в т.ч. шляхом скорочення строків працевлаштування молоді, яка отримала освіту, за рахунок налагодження співпраці між службами зайнятості, роботодавцями та навчальними закладами;

17) постійне проведення інформаційно-роз'яснювальної роботи щодо прав громадян на виплати зі страхових фондів та легалізації трудових відносин.

IV. Очікувані результати реалізації Угоди

В умовах розвитку інтеграційних процесів української економіки на основі реалізації стратегії "інноваційного прориву", спрямованої на запровадження інноваційних технологій, відбуватимуться структурні зміни в економіці країни, а отже - якісні зрушення на національному ринку праці. Нові робочі місця покликані забезпечити не лише нову якість економічного зростання, але й підвищити продуктивність праці та сприяти збільшенню надходжень до фондів соціального страхування.

Структурні зміни у сфері зайнятості населення супроводжуватимуться професійно-кваліфікаційним перерозподілом робочої сили на ринку праці. Цей процес буде пов'язаний із здійсненням заходів, спрямованих, зокрема, на зменшення кількісно-якісних диспропорцій між попитом на робочу силу та її пропозицією, підвищення якості робочої сили, яка б відповідала потребам розвитку економіки та соціальної сфери, зменшення дефіциту кваліфікованих робітників, стимулювання створення робочих місць в інноваційно-орієнтованих видах діяльності, підвищення мобільності робочої сили.

За результатами послідовної реалізації Угоди Сторонами очікується в 2017 році досягти наступних показників розвитку національного ринку праці та зайнятості:

1) рівень зайнятості населення у віці 15-70 років - 64,3 %, в тому числі серед осіб працездатного віку - 68,5 %;

2) рівень охоплення професійним навчанням, підвищенням кваліфікації, перекваліфікації зайнятого та незайнятого населення становитиме 23 %;

3) зменшення обсягів тіньової зайнятості.

V. Взаємодія Сторін в рамках Угоди

Сторони домовилися, що будь-яка ініціатива однієї із Сторін, запропонована в рамках реалізації цієї Угоди, має бути обов'язково розглянута всіма Сторонами.

Консультації та узгодження позицій Сторін здійснюється в межах процедур, передбачених законодавством про соціальний діалог та Генеральною угодою.

VI. Термін дії Угоди

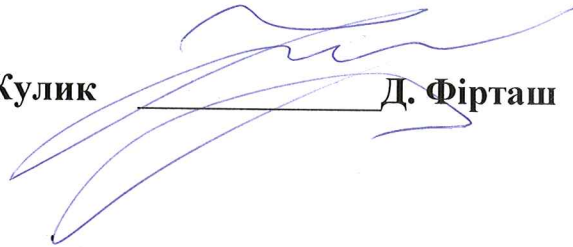
Угода укладена строком на 5 років. Строк дії Угоди після закінчення автоматично продовжується на наступні 12 місяців, у разі якщо хоча б одна із Сторін не заявили про її припинення не пізніше ніж за місяць до закінчення строку дії Угоди.

Угода укладена в трьох примірниках, кожен з яких має однакову юридичну силу.

Віце-прем'єр-міністр
України – Міністр
соціальної політики
України

Керівник Спільного
представницького органу
всеукраїнських профспілок
та профспілкових
об'єднань

Голова Спільного
представницького органу
сторони роботодавців на
національному рівні

С. Тігіпко
Ю. Кулик
Д. Фірташ